

200705388/1.

Datum uitspraak: 11 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/6828 en 07/6829 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, van 4 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie appellant ongewenst verklaard.

Bij besluit van 30 januari 2007 heeft de Minister van Justitie het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

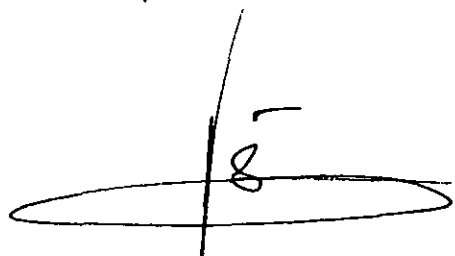
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 september 2007

32-561.

Verzonden: 11 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummers: AWB 07/6828 en 07/6829

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

wonende te verzoeker,
gemachtigde: mr. drs. C.R. Jansen, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Staatssecretaris van
Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. P.P. Zweedijk, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft verzoeker bij besluit van 20 juni 2006, bekendgemaakt op 1 augustus 2006, ongewenst verklaard op grond van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Tegen dit besluit heeft verzoeker bij faxbericht van 1 augustus 2006 bezwaar gemaakt bij verweerder.

Bij schrijven van 1 augustus 2006 heeft verzoeker een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend op grond van artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Bij uitspraak van 15 december 2006 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam het verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Bij besluit van 30 januari 2007 heeft verweerder het bezwaar van verzoeker ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft verzoeker bij faxbericht van 13 februari 2007 beroep ingesteld.

Bij schrijven van 13 februari 2007 heeft verzoeker een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend op grond van artikel 8:81 van de Awb, er toe strekkende verzoeker in de gelegenheid te stellen de behandeling van het beroep schrift in Nederland af te wachten, althans de rechtsgevolgen van het bestreden besluit op te schorten.

Het verzoek om voorlopige voorziening is op 14 juni 2007 ter zitting behandeld.

Verzoeker is ter zitting verschenen, bijgestaan door een kantoorgenoot van zijn gemachtigde,

mr. P.J. Wapperom.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Voorts is ter zitting verschenen S. Rimena, tolk.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, van de Awb, voor zover hier van belang, kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank bezwaar is gemaakt, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen indien onverwijld spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb kan de voorzieningenrechter, indien het verzoek is gedaan terwijl beroep is ingesteld bij de rechtbank en hij van oordeel is dat na de zitting, bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Ingevolge artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, kan de vreemdeling door Onze Minister ongewenst worden verklaard indien hij een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid en geen rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l.

Ingevolge het beleid zoals neergelegd in hoofdstuk A5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 kan op grond van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, voor zover hier van belang, in de volgende gevallen tot ongewenstverklaring worden overgegaan:

- Gevallen waarin wegens misdrijf een veroordeling tot gevangenisstraf heeft plaatsgevonden of waarin een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd en het (in totaal) onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van straf of maatregel ten minste een maand bedraagt; het is daarbij niet vereist dat de betreffende uitspraak onherroepelijk is geworden;
- Gevallen waarin de vreemdeling bij herhaling is veroordeeld tot een (korte) gevangenisstraf of hem een taakstraf ter zake van een misdrijf is opgelegd, dan wel hij een transactieaanbod ter zake van een misdrijf heeft aanvaard. Door het herhaald plegen van strafbare feiten veroorzaakt deze categorie dusdanige overlast dat ook de niet onherroepelijk opgelegde vrijheidsstraf of maatregel in aanmerking wordt genomen.

Op grond van het bepaalde in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) mag niemand worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Ingevolge het bepaalde in artikel 8 van het EVRM, heeft een ieder recht op respect voor zijn privé-leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie en is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voorzover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

2.2. Verweerder heeft verzoeker ongewenst verklaard op grond van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Hiertoe heeft verweerder overwogen dat verzoeker een gevaar vormt voor de openbare orde, terwijl hij geen rechmatig verblijf heeft in Nederland als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Vw 2000. Uit het uittreksel uit het Justitieel Documentatieregister blijkt dat verzoeker bij herhaling is veroordeeld wegens een strafbaar feit. Voorts veroorzaakt verzoeker door het herhaald plegen van strafbare feiten overlast. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het beroep van verzoeker op het bepaalde in artikel 3 van het EVRM niet kan slagen, omdat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij alsnog in het kader van zijn dienstplicht naar het front in Nagorno Karabach zal worden gestuurd en zal moeten vechten tegen zijn eigen volk. De ongewenstverklaring is volgens verweerder evenmin in strijd met het bepaalde in artikel 8 van het EVRM vanwege het familie- of gezinsleven dat verzoeker heeft met zijn moeder. Verzoeker is ruimschoots meerderjarig en is niet afhankelijk van zijn moeder. Evenmin is onderbouwd dat verzoekers moeder afhankelijk is van hem. Niet is gebleken dat er sprake is van objectieve belemmeringen om het familie- of gezinsleven in het land van herkomst uit te oefenen. Verweerder verwijst hiervoor naar hetgeen de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, in de uitspraak van 27 april 2005 heeft overwogen ten aanzien van de moeder van verzoeker.

2.3. Verzoeker kan zich met het bestreden besluit niet verenigen en voert daartoe – kort weergegeven – het volgende aan. Met betrekking tot de ongewenstverklaring is door de korpschef en door verweerder niet de vereiste voortvarendheid betracht zoals het beleid van verweerder voorschrijft. Voorts is door verweerder niet aangegeven op grond van welke strafbare feiten verzoeker ongewenst is verklaard. Uit de Justitiële Documentatie blijkt onder meer dat verzoeker meerdere malen is veroordeeld tot een geldboete, maar dat kan volgens het beleid van verweerder niet leiden tot een ongewenstverklaring. Bovendien kan van verzoeker niet worden gevergd terug te keren naar zijn land van herkomst, omdat hij dan alsnog zijn dienstplicht moet vervullen. Dit zal leiden tot een situatie in strijd met artikel 3 van het EVRM. Het standpunt van verweerder hieromtrent acht verzoeker onvoldoende gemotiveerd. Verzoeker wijst op de omstandigheid dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst direct is gedetineerd door de Azerbeidzjaanse autoriteiten, hetgeen door verweerder niet in twijfel is getrokken. Voorts beroept verzoeker zich op het bepaalde in artikel 8 van het EVRM. Hij stelt dat sprake is van 'more than normal emotional ties' met zijn moeder. Aangezien zijn moeder etnisch Armeense is, kan van haar niet worden gevergd terug te keren naar Azerbeidzjan. Bovendien heeft zij sinds 2001 een verblijfsvergunning en is zij volledig geïntegreerd in de Nederlandse samenleving.

2.4. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

2.4.1. Blijkens het bestreden besluit, en het daarbij gehandhaafde primaire besluit, heeft verweerder de ongewenstverklaring van verzoeker gebaseerd op het gestelde in artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, nu verzoeker bij herhaling wegens een misdrijf is veroordeeld tot een gevangenisstraf en door het herhaald plegen van strafbare feiten overlast veroorzaakt. Verweerder heeft zich hierbij gebaseerd op het uittreksel uit het Justitieel Documentatieregister van 19 januari 2006. De voorzieningenrechter constateert dat de in dat uittreksel genoemde feiten door verzoeker niet worden betwist. Gelet op het uittreksel uit het Justitieel Documentatieregister was verweerder bevoegd tot de ongewenstverklaring van verzoeker te komen. De stelling van verzoeker dat de omstandigheid dat hij meerdere malen is veroordeeld tot een geldboete, geen grondslag kan vormen voor een ongewenstverklaring, doet er niet aan af dat hij ook bij herhaling wegens

een misdrijf is veroordeeld tot een gevangenisstraf, hetgeen wel een grondslag vormt voor ongewenstverklaring. Aan verweerders bevoegdheid om tot ongewenstverklaring over te gaan kan voorts niet afdoen de omstandigheid dat verzoeker eerst ongeveer een jaar na de laatste veroordeling ongewenst is verklaard. Er bestaat geen rechtsregel op grond waarvan verweerder niet meer van zijn bevoegdheid tot ongewenstverklaring gebruik mag maken vanwege een bepaald tijdsverloop tussen de laatste veroordeling en het besluit tot ongewenstverklaring.

2.4.2. Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat verweerder op goede gronden heeft geconcludeerd dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat een gedwongen terugkeer naar zijn land van herkomst een schending oplevert van artikel 3 van het EVRM. Hoewel niet in geschil is dat verzoeker bij eerdere terugkeer direct werd gedetineerd, maakt deze omstandigheid nog niet aannemelijk dat verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Nog daargelaten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer opnieuw zal worden gedetineerd, aangezien hij na zijn vorige detentie is vrijgelaten, is zijn stelling dat de door hem gevreesde detentie op zichzelf beschouwd reeds een schending oplevert van artikel 3 van het EVRM, onvoldoende onderbouwd. Ook de stelling van verzoeker dat hij zijn dienstplicht nog moet vervullen is onvoldoende onderbouwd. Zijn eerdere detentie maakt zulks niet aannemelijk, nu hij daaruit is vrijgelaten en hij niet is gedwongen alsnog in dienst te gaan. Bovendien is er – wat er ook zij van de gestelde dienstplicht – geen aanleiding om aan te nemen, en door verzoeker is zulks evenmin onderbouwd, dat verzoeker bij ontduiking van de dienstplicht zal worden onderworpen aan een bestraffing in strijd met artikel 3 EVRM. Voorts heeft verweerder terecht overwogen dat niet aannemelijk is gemaakt dat verzoeker, indien hij alsnog zijn dienstplicht moet vervullen, naar het front in Nagorno Karabach zal worden gestuurd en zal moeten vechten tegen zijn eigen volk. Verweerder heeft er terecht op gewezen dat er sinds mei 1994 een wapenstilstand is tussen de strijdende partijen in Nagorno Karabach. De stelling van verzoeker dat er nog altijd incidenten plaatsvinden waarbij soldaten omkomen, is onvoldoende om aannemelijk te achten dat juist hij in een situatie strijdig met artikel 3 van het EVRM terecht zal komen. De gestelde gemengde etnische afkomst van verzoeker kan aan het voorgaande niet afdoen.

2.4.2. Ten aanzien van verzoekers beroep op artikel 8 van het EVRM overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Ingevolge het beleid van verweerder zoals neergelegd in paragraaf A5/2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) is bij ongewenstverklaring van een vreemdeling, ook bij eerste toelating, steeds sprake van inmenging in de uitoefening van het familie- of gezinsleven en dient beoordeeld te worden of die inmenging gerechtvaardigd is. Hiertoe dient een belangenafweging te worden gemaakt tussen het belang van de vreemdeling en het belang van de Staat. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder bij afweging van de betrokken belangen aan het persoonlijk belang van verzoeker om het familie- of gezinsleven met zijn moeder in Nederland uit te kunnen oefenen minder gewicht heeft kunnen toekennen dan aan het algemeen belang van de samenleving bij de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten. Met de stelling van verzoeker dat er sprake is van 'more than normal emotional ties' tussen hem en zijn moeder, heeft verweerder terecht overwogen dat dit door verzoeker niet is onderbouwd en dat dit ook anderszins niet is gebleken. Voorts heeft verweerder bij de belangenafweging terecht meegewogen dat niet is gebleken van objectieve belemmeringen voor verzoeker en zijn moeder om het familie- of gezinsleven in hun land van herkomst uit te oefenen. De stelling dat vanwege de etnische afkomst van verzoekers moeder niet van haar kan worden gevergd terug te keren naar Azerbeidzjan, kan niet worden gevolgd, nu ten

aanzien van haar door de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, bij uitspraak van 27 april 2005 is geoordeeld dat zij bij terugkeer niet te vrezen heeft voor vervolging of een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. De omstandigheid dat de moeder van verzoeker is geïntegreerd in de Nederlandse samenleving vormt evenmin een objectieve belemmering voor uitoefening van het gezins- of familieleven in het land van herkomst.

2.5. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat het bestreden besluit rechtmatig is. Nu voorts nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak zal de voorzieningenrechter het beroep (AWB 07/6828) met toepassing van artikel 8:86 van de Awb ongegrond verklaren.

Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb.

Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is de voorzieningenrechter niet gebleken.

Gezien het vorenstaande beslist de voorzieningenrechter als volgt.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep (AWB 07/6828) ongegrond;
- wijst het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (AWB 07/6829) af.

Aldus gegeven door mr. M.J.M. Marseille, voorzieningenrechter, en door deze en mr. J. Houtman, griffier, ondertekend.

De griffier,

De voorzieningenrechter,

Uitgesproken in het openbaar op: = 4 JUL 2007

Afschrift verzonden op: = 4 JUL 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Mr P. J. Wapperom
Mr A.W.J. van der Meer
Mr drs C.R. Jansen
Mr J.W.F. Noor
Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Tel. (078) 639 99 00
Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4741	
B	30 JUL 2007
ZAANKR.	3388
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 30 juli 2007

Betreft : Appelschrift

Inzake : Hoger Beroep
/ Staatssecretaris van Justitie

IND kenmerk : 9810.23.8047

Proc.nr. Rb : 07 / 6828 en 07 / 6829

Appellant

Naam :
Geboren :
Nationaliteit : Azerbaidzjaanse

Gemachtigde : mr. P.J. Wapperom
kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 04-07-2007
datum verzending : 04-07-2007

Advocatenkantoor Wapperom Stichting Beheer Derdengelden ABN-AMRO bank 50.90.41.477
Onze eventuele aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag, dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitgekeerd.

30-07-2007 17:03

31 786399761

94%

P.001

-2-

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op : , van Azerbaidzjaanse nationaliteit, hierna te noemen "appellant", verblijvende te P.I. Tilburg, te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de advocaat en procureur mr. P.J. Wapperom, die ten deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor hem optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Bij beschikking van 20 juni 2006, uitgereikt op 1 augustus 2006, is appellant ongewenst verklaard.

In verband hiermede is op 1 augustus 2006 een bezwaarschrift ingediend.

Daarnaast is per fax bij het CIV te Haarlem een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend ter opschorting van de rechtsgevolgen.

De gronden van het verzoekschrift zijn nader aangevuld bij schrijven van 25 augustus 2006.

Op 12 december 2006 heeft vervolgens een hoorzitting voor een ambtelijke commissie plaatsgevonden.

Bij uitspraak van 18 december 2006 heeft de rechtbank Rotterdam het beroep in de asielprocedure van appellant niet-ontvankelijk verklaard.

Verweerder heeft bij beschikking van 30 januari 2007, verzonden op 2 februari 2007 het bezwaar ongegrond verklaard.

Van de zijde van appellant is op 13 februari 2007 hiertegen een beroepschrift en een verzoekschrift ingediend. De gronden van het beroep en verzoek zijn op 1 maart 2007 aangevuld.

Bij schrijven van 11 juni 2007 is hetgeen in de asielprocedure is aangevoerd in

de ongewenstverklaringsprocedure ingebracht.

De openbare behandeling van het verzoekschrift heeft plaatsgevonden bij de voorzieningenrechter van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht op 14 juni 2007.

-3-

Middels uitspraak van 4 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht, het ingediende verzoek afgewezen en het beroep ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij Hoger Beroep in, nu hij van mening is dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek; artikel 3 EVRM

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 2.4.2 overwogen :

"Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat verweerder op goede gronden heeft geconcludeerd dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat een gedwongen terugkeer naar zijn land van herkomst een schending oplevert van artikel 3 EVRM. Hoewel niet in geschil is dat verzoeker bij eerdere terugkeer direct werd gedetineerd, maakt deze omstandigheid nog niet aannemelijk dat verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Nog daargelaten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer opnieuw zal worden gedetineerd, aangezien hij na zijn vorige detentie is vrijgelaten, is zijn stelling dat de door hem gevreesde detentie op zich zelf beschouwd reeds een schending oplevert van artikel 3 EVRM, onvoldoende onderbouwd. Ook de stelling van verzoeker dat hij zijn dienstplicht nog moet vervullen is onvoldoende onderbouwd. Zijn eerdere detentie maakt zulks niet aannemelijk, nu hij daaruit is vrijgelaten en hij niet is gedwongen alsnog in dienst te gaan."

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.2.2. en 2.3.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte overwogen dat verzoeker onvoldoende heeft onderbouwd dat hij zijn dienstplicht nog moet vervullen.

Van belang daarbij is dat in de beschikking van 30 januari 2007 is overwogen dat appellant niet middels een oproep of andere feiten en omstandigheden geloofwaardig heeft gemaakt dat hij alsnog zijn dienstplicht moet vervullen.

De rechtbank heeft miskend dat deze zware bewijslast niet terug te voeren is op de wet- en regelgeving of het beleid van verweerder.

Dit klemmt temeer nu verweerder de dienstweigering van appellant, diens veroordeling en detentie wel aannemelijk en geloofwaardig heeft geacht. Nu appellant voorts heeft aangegeven dat hij bij vrijlating alsnog in dienst moest en daarvoor vijf maanden (overdag) in de commendaire moest zitten, worden ten onrechte nadere bewijsstukken hiervan gevraagd.

Ten onrechte is dan ook door de rechtbank overwogen dat de stelling van verzoeker dat hij zijn dienstplicht nog moet vervullen onvoldoende onderbouwd is.

In elk geval had nader dienen te worden gemotiveerd is waarom de dienstweigering, veroordeling, en detentie wel geloofwaardig worden geacht, en het overige deel van zijn asielrelaas niet.

Dat appellant door opnieuw dienst te weigeren, opnieuw gedetineerd zal worden, is gelet op de eerdere detentie wel degelijk aannemelijk te achten.

Gelet op de ambtsberichtgeving is voorts geenszins uit te sluiten dat appellant tegen zijn eigen volk zal moeten vechten, nu er nog steeds melding wordt gemaakt van schietincidenten.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.2.1. Motiveringsgebrek ; artikel 8 EVRM

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 2.4.2. overwogen:

"Voorts heeft verweerder bij de belangenafweging terecht meegewogen dat niet is gebleken van objectieve belemmeringen voor verzoeker en zijn moeder om het gezinsleven in hun land van herkomst uit te voeren. De stelling dat vanwege de etnische afkomst van verzoekers moeder niet van haar kan worden gevergd

terug te keren naar Azerbaidzjan, kan niet worden gevolgd, nu ten aanzien van haar door de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, bij uitspraak van 27 april 2005 is geoordeeld dat zij bij terugkeer niet te vrezen heeft voor vervolging of een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM."

2.2.2. toelichting

Hetgeen onder 2.1.2 en 2.3.1 is opgemerkt dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank heeft miskend dat van een objectieve belemmering niet alleen sprake hoeft te zijn als voldaan is aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM.

Immers, ook andere factoren kunnen een objectieve belemmering opleveren. In dat verband is van belang dat is aangevoerd dat de etnisch Armeense afkomst van de moeder van appellant aan terugkeer in de weg staat. Ook bij verweerder is dit bekend, gelet op het terugkeerbericht aan de vreemdelingendienst waarin vermeld wordt dat er geen LP's worden verstrekt aan etnisch Armeniërs door de Azerbaidzjaanse autoriteiten.

Nu er daarmee ook aan eiseres geen LP zal worden verstrekt is er dan ook wel degelijk sprake van een objectieve belemmering om het gezinsleven in Azerbaidzjan uit te oefenen.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.3.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2. is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande. Verweerder had dan ook terdege de zwaarwegendheid van het asielrelaas en aldus de toepasselijkheid van de toelatingsgronden dienen te beoordelen.

3. Conclusie

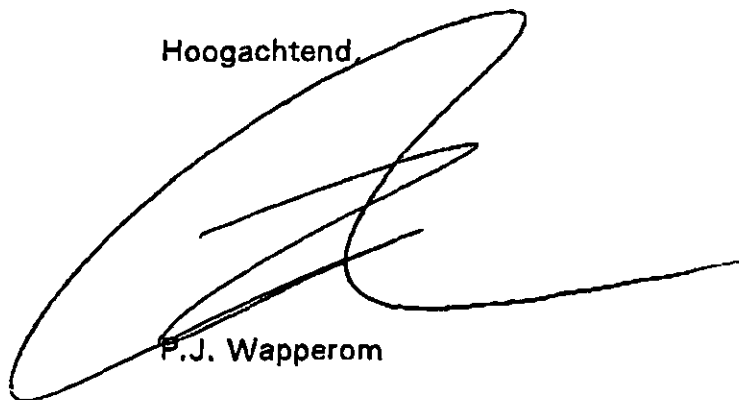
Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht niet in stand blijven;

Appellant verzoekt u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

P.J. Wapperom